

C/2025/2511

12.5.2025

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις
28 Ιανουαρίου 2025 – RZ και GT κατά Région wallonne**

(Υπόθεση C-52/25, Binanrier ⁽¹⁾)

(C/2025/2511)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: RZ και GT

Εφεσίβλητη: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται το άρθρο 25, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΕ) 702/2014 της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2014, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων στους τομείς της γεωργίας και δασοκομίας και σε αγροτικές περιοχές ⁽²⁾ συμβιβάσιμων με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προβλέπει ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε ΜΜΕ που δραστηριοποιούνται στην πρωτογενή γεωργική παραγωγή για την αποκατάσταση ζημιών που προκαλούνται εξαιτίας δυσμενούς κλιματικού φαινομένου το οποίο μπορεί να εξομοιωθεί με θεομηνία μειώνονται κατά 50 %, εκτός εάν χορηγούνται σε δικαιούχους οι οποίοι έχουν συνάψει ασφαλιστήριο συμβόλαιο που καλύπτει τουλάχιστον το 50 % της μέσης ετήσιας παραγωγής τους ή του συνδεδεμένου με την παραγωγή εισοδήματός τους και τους στατιστικά συχνότερους κλιματικούς κινδύνους στο σχετικό κράτος μέλος ή περιφέρεια για τους οποίους παρέχεται ασφαλιστική κάλυψη, στην περίπτωση κατά την οποία η ενίσχυση χορηγείται σε κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων προς αποκατάσταση ζημιών που προκλήθηκαν εξ αιτίας κλιματικού φαινομένου που θεωρείται θεομηνία (εν προκειμένω ξηρασία), το οποίο δεν συγκαταλέγεται στους στατιστικά συχνότερους κλιματικούς κινδύνους στο οικείο κράτος μέλος (εν προκειμένω στο Βέλγιο);
- 2) Εφαρμόζεται η μείωση που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο στην περίπτωση κατά την οποία η ενίσχυση χορηγείται σε κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων προς αποκατάσταση ζημιών που προκλήθηκαν εξ αιτίας κλιματικού φαινομένου που θεωρείται θεομηνία (εν προκειμένω ξηρασία), το οποίο δεν συγκαταλέγεται στους στατιστικά συχνότερους κλιματικούς κινδύνους στο οικείο κράτος μέλος (εν προκειμένω στο Βέλγιο), έστω κι αν υπάρχουν στην αγορά ασφαλιστήρια συμβόλαια που καλύπτουν άλλους -στατιστικά συχνότερους- κλιματικούς κινδύνους (εν προκειμένω τη χαλαζόπτωση), τα οποία θα μπορούσε να έχει συνάψει ο κάτοχος γεωργικής εκμετάλλευσης που λαμβάνει την ενίσχυση;
- 3) Επιτρέπει το ίδιο άρθρο στο οικείο κράτος μέλος να μη μειώσει την ενίσχυση που χορηγείται σε κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων προς αποκατάσταση ζημιών που προκλήθηκαν εξ αιτίας κλιματικού φαινομένου που θεωρείται θεομηνία, στην περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος αποδεικνύει ότι το είδος της εκμετάλλευσής του (εν προκειμένω, μόνιμοι και προσωρινοί λειμώνες καθώς και χορτολιβαδικές εκτάσεις που χρησιμοποιούνται ως βοσκοτόπια, και όχι καλλιέργειες) δεν μπορεί να ασφαλιστεί στο οικείο κράτος μέλος (εν προκειμένω, στο Βέλγιο) έναντι των στατιστικά συχνότερων κλιματικών κινδύνων, για ποσοστό τουλάχιστον 50 % της μέσης ετήσιας παραγωγής του ή του συνδεδεμένου με την παραγωγή εισοδήματός του;

⁽¹⁾ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

⁽²⁾ ΕΕ 2014, L 193, σ. 1.